

(Kort bemærkning).

Rager: Når jeg beder om ordet nu, trods det at jeg skal tale om to senere forslag, er det, fordi jeg ved begge de to forslag må beklage mig over den måde, hvorpå udvalgsarbejdet er foregået, må beklage mig på lignende måde som de ærede medlemmer hr. Bertel Dahlgaard og hr. H. C. Hansen her med stor ret har gjort det. De to ærede medlemmer står med palmerne i hænderne. Kun kunne der være et sted, hvor en lillebitte blomst er hos ministeren. Den højtærede minister siger: ja, men de kunne have bedt udvalgsformanden om det, og det ligger lidt taget, om udvalgsformanden er anmodet eller ikke. Men må jeg så ikke sige, at det havde såmænd ikke nyttet noget, for jeg har bedt udvalgsformanden i et af de udvalg, hvor jeg sad, masser af gange om at få holdt møde. Det vil det ærede medlem hr. Stæhr Johansen, som er den sigtede i denne sag, kunne indrømme er rigtigt. Men der blev ikke holdt møder, og jeg var ganske klar over, at det var ikke dette elskværdige medlem, der ikke ønskede at lade sagen komme videre, men det var ordre fra oven. Nu forstår jeg, at man forelagde forslagene for tre måneder siden, og da kunne vi have fået vore ønsker forhandlet andre steder, hvor man har ment det var nødvendigt, men når man så lod dem ligge i tre måneder, så var den tid spildt, og det var det, man ønskede.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg bliver nødt til at sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at vi er ikke interesseret i at lave et demonstrationsnummer på dette punkt, vi er interesseret i en løsning. Jeg tilbyder det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sammen med ham at være forslagsstiller til et forslag til løsning af dette spørgsmål, når rigsdagen træder sammen igen. Er det ikke mere værd end den ledsager, der nu melder sig til det ærede medlem i dette øjeblik?

(Kort bemærkning).

Stæhr Johansen: Uden at ville krænke det ærede medlem hr. Rager synes jeg dog, jeg skylder at oplyse, at det med de talrige henvendelser måske nok var lidt overdrevent; der har været en enkelt henvendelse fra det ærede medlem hr. Rager. Men jeg tror, det ville være forkert af mig som formand for et af underudvalgene at spille medlemmernes tid, når rammerne dog først skulle fastlægges. Endvidere vil jeg sige — jeg retter mig så vidt muligt altid efter

et så elskværdigt medlem som det ærede medlem hr. Rager —, at vi allerede for 14 dage—3 uger siden indkaldte det udvalg, jeg var formand for, og her modtog vi de deputationer, hvis modtagelse var det eneste arbejde, vi kunne gøre på det tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Må jeg nu ikke spørge dette høje ting og spørge det ærede medlem hr. H. C. Hansen specielt: Er det overhovedet tænkeligt, at Amerikas Forenede Stater skulle sætte sig op imod bestemmelserne i denne lov, fordi der kom til at stå, at af de 15 mill. kr., som vi i forvejen har Amerikas tilslutning til at anvende til teknisk-videnskabelig forskning, skal 2½ million anvendes til dette laboratorium? Er det tænkeligt? Nej, selvfølgelig er det ikke tænkeligt. Jeg ved ikke, hvad man skulle tro om Amerika, hvis noget sådant kunne ske. Derfor er vi i den situation nu, at sagen har bevæget sig fra det reklamestade, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen gerne har villet henføre den til, til det stade, hvor den sag kan vedtages nu i denne aftenstund.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen siger: lad os endelig lade være med at vedtage dette med husholdningslaboratoriet nu, lad os vente til efteråret med at fremsætte forslag, det er meget sikrere, så er vi meget sikrere på at få det gennemført. Man kender åbenbart ikke det gamle, ellers velkendte ordsprog, at en fugl i hånden er noget bedre end ti på taget.

Formanden: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen har ordet for en kort bemærkning, og hermed slutter de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg beklager, at debatten ebber ud på denne måde. Jeg synes ikke, det er rimeligt. Der ligger et forslag her, som regeringens gennem finansministeren med de motiveringer, som vi allesammen kender til, og med de synspunkter, som iøvrigt er fremført i betænkningen, har erklæret at den ikke kan modtage. På denne baggrund siger jeg, at vi er bedre tjent med en saglig standpunkttagelse til efteråret end med det, der er ved at finde sted nu, og jeg beklager, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ikke følger denne henstilling.